

Forslag

til

Lov for Færøerne om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler på Færøerne, når betalingsformidleren er et pengeinstitut, et fondsmægler-selskab, en udsteder af elektroniske penge eller en sparevirksomhed eller en filial af en tilsvarende dansk, grønlandsk eller udenlandsk virksomhed.

Stk. 2. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, hvis

- 1) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser, og
- 2) pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Stk. 3. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler af beløb op til 1.000 euro, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, som defineret i lov om finansiel virksomhed, hvis

- 1) der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 150 euro, eller
- 2) der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 2.500 euro inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 1.000 euro inden for et kalenderår.

Stk. 4. Uanset stk. 3 finder denne lov ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 150 euro.

Stk. 5. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte, og

- 1) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser,
- 2) pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren, og
- 3) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

§ 2. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser, hvis

- 1) beløbet ikke overstiger 1.000 euro,
- 2) modtagerens betalingsformidler er omfattet af lovgivningen om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, og

- 3) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer gennem modtageren kan spore pengeoverførsler fra den juridiske eller fysiske person, som modtageren har indgået en aftale med om levering af varer eller tjenesteydelser.

§ 3. Kravene til, hvilke oplysninger der skal ledsage en pengeoverførsel, jf. § 9, finder ikke anvendelse på pengeoverførsler til organisationer med et almennyttigt formål, når

- 1) det overførte beløb ikke overstiger 150 euro,
- 2) overførslen gennemføres på Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark,
- 3) organisationen er underlagt krav om regnskabsaflæggelse, og
- 4) organisationer er undergivet offentligt tilsyn eller ekstern revision, der er foretaget af en statsautoriseret eller en registreret revisor.

Stk. 2. Undtagelsen efter stk. 1 er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet og dokumenterer, at kravet om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller offentligt tilsyn er opfyldt. Organisationen skal desuden give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de forhold, der er nævnt i 1. og 2. pkt., skal indberettes til Finanstilsynet.

§ 4. Denne lov finder ikke anvendelse på pengeoverførsler,

- 1) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto,
- 2) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, hvis den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person,
- 3) der foretages med elektronisk cleared checks,
- 4) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter på Færøerne og i Danmark, eller
- 5) hvis betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

Kapitel 2

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) **Betaler:** En fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto, eller, hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel.
- 2) **Modtager:** En fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel.
- 3) **Betalingsformidler:** En fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester.
- 4) **Mellembetalingsformidler:** En betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel.
- 5) **Pengeoverførsel:** En transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person.
- 6) **Batchfiloverførsel:** En række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet.
- 7) **Entydig identifikator:** En kombination af bogstaver, tal eller symboler fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelses-systemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

§ 6. Ved hvidvask skal i denne lov forstås

- 1) uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse,
- 2) uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte fra en strafbar lovovertrædelse eller
- 3) forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 omfatter også dispositioner foretaget af den, der har begået den strafbare lovovertrædelse, som udbyttet hidrører fra.

§ 7. Ved finansiering af terrorisme skal i denne lov forstås

- 1) direkte eller indirekte ydelse af økonomisk støtte til,
- 2) direkte eller indirekte tilvejebringelse eller indsamling af midler til eller
- 3) direkte eller indirekte rådighedsstillelse af penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignede ydelser for

en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af stk. 2.

Stk. 2. Ved terrorisme skal i denne lov forstås:

- 1) En eller flere af følgende handlinger, som begås med fortsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge færøske, danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade:
 - a) Manddrab efter § 237 i straffeloven.
 - b) Grov vold efter § 245 eller § 246 i straffeloven.
 - c) Frihedsberøvelse efter § 261 i straffeloven.
 - d) Forstyrrelse af trafiksikkerheden efter § 184, stk. 1, i straffeloven, retsstridige forstyrrelser i driften af almindelige samfærdselsmidler m.v. efter § 193, stk. 1, i straffeloven, eller groft hærværk efter § 291, stk. 2, i straffeloven, hvis disse overtrædelser begås på en måde, der kan bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab.
 - e) Kapring af transportmidler efter § 183 a i straffeloven.
 - f) Grove våbenlovsovertrædelser efter stk. 3.
 - g) Brandstiftelse efter § 180 i straffeloven, sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke efter § 183, stk. 1 og 2, i straffeloven, sundhedsfarlig forurening af vandforsyningen efter § 186, stk. 1, i straffeloven, sundhedsfarlig forurening af ting bestemt til almindelig udbredelse m.v. efter § 187, stk. 1, i straffeloven.
 - h) Besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer efter stk. 4.
- 2) Transport af våben eller eksplosivstoffer med det i nr. 1 nævnte fortsæt.
- 3) Trussel om at begå de i nr. 1 og 2 nævnte handlinger med det i nr. 1 nævnte fortsæt.

Stk. 3. Ved grove våbenlovsovertrædelser forstås i denne lov en eller flere handlinger, hvor der i strid med våbenlovgivningen indføres, udføres, transporteres, erhverves, overdrages, besiddes, bæres, anvendes, tilvirkes, udvikles eller med henblik på udvikling forskes i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Stk. 4. Ved besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer forstås i denne lov

- 1) en eller flere handlinger, hvor der med fortsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtages, besiddes, overdrages eller ændres radioaktive stoffer eller fremstilles eller besiddes en eksplosiv nuklear anordning eller en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling, eller

- 2) en eller flere handlinger, hvor der med fortsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling
 - a) anvendes radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling,
 - b) fjernes, ændres eller beskadiges en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioaktive stoffer eller mod ioniserende stråling eller
 - c) anvendes eller beskadiges et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldelse fare herfor.

Kapitel 3

Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Fuldstændige oplysninger om betaler

§ 8. De fuldstændige oplysninger om betaler omfatter dennes navn, adresse og kontonummer. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller personnummer angives. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, skal betalingsformidleren i stedet for kontonummer anvende en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

§ 9. Betalingsformidleren skal sikre, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.

Stk. 2. Før midlerne overføres, skal betalers betalingsformidler kontrollere alle oplysninger om betaler på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

Stk. 3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når

- 1) betalers identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne om opbevaring af identitetsoplysninger m.v. i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, eller
- 2) betaleren er omfattet af reglen for tidligere etableret kundeforhold i § 12, stk. 8, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, skal betalers betalingsformidler kun bekræfte oplysningerne om betaler, hvis beløbet overstiger 1.000 euro, medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 1.000 euro.

Stk. 5. Stk. 4 gælder ikke, hvis der er mistanke om, at overførslen har tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, der er omfattet af underretningspligten i § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Stk. 6. Betalers betalingsformidler skal i 5 år opbevare registre, der indeholder de fuldstændige oplysninger om betaler ved en pengeoverførsel.

Pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark

§ 10. § 9, stk. 1, gælder ikke, når både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig på Færøerne eller i Danmark, og pengeoverførslen ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Stk. 2. Hvis modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter, at anmodningen er modtaget.

Pengeoverførsler mellem Færøerne og andre lande

§ 11. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark, skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.

Stk. 2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Færøerne og Danmark, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, hvis batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

Kapitel 4

Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

§ 12. Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system. Modtagerens betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

- 1) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig på Færøerne eller i Danmark, de oplysninger, der kræves efter § 10.
- 2) Ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8 eller, hvis der er relevant, de oplysninger, der kræves efter § 17.
- 3) Ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark, de fuldstændige oplysninger om betaler efter § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

§ 13. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at oplysninger, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren afvise overførslen eller udbede sig fuldstændige oplysninger om betaler.

Stk. 2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes. Træffer modtagers betalingsformidler forholdsregler efter 1. pkt., skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet underrettes herom.

Risikobaseret vurdering

§ 14. Manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler skal indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet skal underrettes herom i henhold til § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Registrering

§ 15. Modtagers betalingsformidler skal i 5 år opbevare registre, som indeholder de oplysninger, der er modtaget om betaleren.

Kapitel 5

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel

§ 16. Mellembetalingsformidlere skal sørge for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med overførslen.

Tekniske begrænsninger

§ 17. Stk. 2-5 finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark, og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne.

Stk. 2. Mellembetalingsformidleren kan anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger til at sende pengeoverførsler til modtagers betalingsformidler, uanset at de tekniske begrænsninger ikke gør det muligt, at oplysningerne om betaler kan følge med en pengeoverførsel, medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de oplysninger om betaler, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige.

Stk. 3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de oplysninger om betaler, der kræves efter denne lov, mangler eller er ufuldstændige, må mellembetalingsformidleren kun anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler om, at oplysningerne om betaler er mangelfulde eller ufuldstændige. Underretningen skal ske ved brug af et betalings- eller meddelelsessystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved brug af en anden procedure, der er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

Stk. 4. Hvis mellembetalingsformidleren anvender et betalingssystem med tekniske begrænsninger, skal mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen stille alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

Stk. 5. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 2 og 3, skal mellembetalingsformidleren i 5 år opbevare registre, der indeholder alle modtagne oplysninger.

Kapitel 6

Tilsyn og klageadgang

§ 18. Finanstilsynet påser, at betalingsformidlere, som er pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge eller sparevirksomheder, eller filial af en tilsvarende dansk, grønlandsk eller udenlandsk virksomhed overholder denne lov.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte virksomheder og filialer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af denne lov.

§ 19. Afgørelser truffet af Finanstilsynet i henhold til loven kan af den, som afgørelsen retter sig mod, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 7

Straf

§ 20. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 9, stk. 1, 2, 4 og 6, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1, §§ 12, 13, 15 og 16, samt § 17, stk. 4 og 5, straffes med bøde. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder.

Stk. 2. Undlader en virksomhed eller person at opfylde den pligt, der påhviler dem efter § 18, stk. 2, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge personen, virksomheden, eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden

§ 21. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fastsætter, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler der afsendes og/eller modtages af betalingsformidlere på Færøerne.

Lovforslaget skal medvirke til, at reglerne på Færøerne om bekæmpelsen af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme svarer til de regler, der gælder i Danmark.

Forslaget er et led i bekæmpelsen af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Et vigtigt redskab i den forbindelse er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. Formålet er at sikre, at oplysninger om indbetalere er tilgængelige til brug for efterforskning.

Loven finder anvendelse på betalingsformidlere på Færøerne, når betalingsformidleren er et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab, en udsteder af elektroniske penge, en sparevirksomhed, eller en filial af en tilsvarende dansk, grønlandsk eller udenlandsk virksomhed. Regulering af disse virksomheder er et rigsansliggende. Færøernes landsstyre vil søge gennemført en lagtingslov svarende til dette lovforslag. Lagtingsloven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et hjemmestyreansliggende. Det vil f.eks. være pengeoverførselsvirksomheder og realkreditinstitutter.

Forslaget indeholder krav om, at pengeoverførsler skal ledsages af fuldstændige oplysninger om afsenderens navn, kontonummer og adresse eller f.eks. personnummer, hvis en pengeoverførsel skal sendes fra Færøerne til en modtager i et land uden for Færøerne og Danmark. Denne forpligtelse svarer til kravene til grænseoverskridende betalinger i den særlige anbefaling nr. VII udstedt af Financial Action Task Force (FATF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Forordningen gælder direkte i Danmark, så lovforslaget skal udelukkende gælde for Færøerne. Der fremsættes samtidigt et lovforslag om ændring af bl.a. lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), således at betalingsformidlere i Danmark kan sende og modtage pengeoverførsler til og fra Færøerne, som indenlandske overførsler.

Hvis pengeoverførslen udelukkende sker inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark, stilles der kun krav om at pengeoverførslen skal ledsages af oplysning om enten et kontonummer eller et andet identifikationsnummer. Samtidig skal den afsendende betalingsformidler indenfor tre dage kunne stille de ovenfor nævnte fuldstændige oplysninger om afsenderens navn, adresse eller f.eks. personnummer til rådighed for modtageren eller myndigheder i modtagerlandet.

Kravene finder ikke anvendelse for eksempel på pengeoverførsler, der foretages ved brug af kredit- eller debetkort, pengeoverførsler inden for Færøerne eller mellem Færøerne og Danmark i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser (girokort og indbetalingskort) eller ved overførsler til organisationer med et almennyttigt formål under visse betingelser.

2. Forordning om hvilke oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler (herefter forordning 1781/2006) har til formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Reglerne for, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, afhænger af, om pengeoverførslen sker inden for eller uden for Fællesskabet. Som udgangspunkt skal betalingsformidleren medsende fuldstændige oplysninger om betalere og kontrollere alle oplysninger, før overførslen sker. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Som alternativ til adresse kan beta-

lers fødselsdato og -sted, personnummer eller kundeidentifikationsnummer angives. Som alternativ til kontonummer kan betalers betalingsformidler anvende en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. For pengeoverførsler inden for Fællesskabet er kravene til hvilke oplysninger, der skal medsendes, begrænset, dog skal betalers betalingsformidler på modtagers betalingsformidlers anmodning stille de fuldstændige oplysninger til rådighed.

Forordning 1781/2006 stiller også krav om, at betalingsformidlere skal opbevare oplysninger om betaler i 5 år.

Forordning 1781/2006 giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle overførsler til landsdele m.v., som ikke er medlemmer af Fællesskabet, på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem f.eks. Danmark og Færøerne kan nøjes med at indeholde »begrænsede oplysninger« om betaler. Det er Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at betalinger mellem Danmark og Færøerne kan betragtes som indenlandske betalinger. Artikel 17, stk. 1, i forordningen angiver nogle forhold, som skal være opfyldt for, at Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således,

- 1) at Færøerne er i valutaunion med Danmark,
- 2) at betalingsformidlere på Færøerne deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklings-systemer, og
- 3) at lovgivningen for Færøerne kræver, at betalingsformidlere inden for Færøerne anvender samme regler som fastsat i forordningen.

De første to betingelser er opfyldt og dette lovforslag skal medvirke til, at den tredje betingelse opfyldes.

Forordningen bygger videre på 3. hvidvaskdirektiv (2005/60/EF), hvilket betyder, at det er en forudsætning for Kommissionens godkendelse, at der gælder regler svarende til 3. hvidvaskdirektiv for Færøerne. Sådanne regler bliver gennemført dels ved, at de områder i hvidvaskloven, der er rigsansliggende, sættes i kraft ved kongelig anordning og dels ved, at Færøernes landsstyre vil søge gennemført en lagtingslov svarende til hvidvaskloven for så vidt angår de områder, der er som hjemmestyreanliggende.

3. Indhold

3.1. Lovens anvendelsesområde

Loven skal finde anvendelse for pengeoverførsler, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler på Færøerne.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester. De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder, og filialer af tilsvarende danske, grønlandske og udenlandske virksomheder, da regulering af disse virksomhedstyper er et rigsansliggende. Færøernes landsstyre vil søge gennemført en lagtingslov svarende til dette lovforslag. Lagtingsloven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et hjemmestyreanliggende. Det er f.eks. pengeoverførselsvirksomheder og realkreditinstitutter.

Der er en række pengeoverførsler, der undtages fra loven. Det drejer sig om:

- 1) Pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort (f.eks. FR-kort eller Dankort), forudsat at betalingsmodtageren, f.eks. en forretning har indgået aftale med sin betalingsformidler, f.eks. et pengeinstitut, om mulighed for betaling af varer og tjenesteydelser, og at overførslen kan spores tilbage til kortholder.
- 2) Pengeoverførsler ved hjælp af elektroniske penge under visse betingelser.
- 3) Visse pengeoverførsler foretaget ved hjælp af mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr.
- 4) Visse pengeoverførsler ved brug af indbetalingskort på op til 1.000 euro.
- 5) Pengeoverførsler på op til 150 euro til visse almennyttige organisationer.
- 6) Kontanthævninger fra egen konto.
- 7) Debetoverførsler efter tilladelse mellem to parter, hvis pengeoverførslen entydigt kan spores tilbage til betaler (f.eks. Betalingsservice).
- 8) Pengeoverførsler, der foretages med elektronisk cleared checks.

- 9) Betalinger til offentlige myndigheder.
- 10) Pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning.

3.2. Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Som udgangspunkt skal betalers betalingsformidler sikre, at pengeoverførsler er ledsaget af fuldstændige oplysninger om betaler. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Adresse og kontonummer kan dog erstattes af andre oplysninger, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalingsformidleren skal kontrollere alle oplysninger om betaler og opbevare registre, der indeholder de fuldstændige oplysninger om betaler i 5 år.

Pengeoverførsler inden for Færøerne og mellem Færøerne og Danmark skal dog kun ledsages af betalers kontonummer eller anden entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Hvis modtagerens betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler dog stille disse oplysninger til rådighed.

3.3. Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at pengeoverførsler er ledsaget af de oplysninger, som loven kræver. Hvis modtagers betalingsformidler bliver bekendt med, at oplysninger mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren afvise overførslen eller anmode om fuldstændige oplysninger om betaler. Sker det regelmæssigt, at en betalingsformidler undlader at levere de krævede oplysninger, skal modtagers betalingsformidler træffe visse forholdsregler, og underrette Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet herom.

Manglende eller ufuldstændige oplysninger om en betaler, skal desuden indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en transaktion er mistænkelig og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet derfor skal underrettes herom i henhold til hvidvasklovgivningen.

Modtagerens betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betaler i et register i 5 år.

3.4. Forpligtelser for mellembetalingsformidler

Mellembetalingsformidlere skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel.

Lovforslaget indeholder desuden mulighed for, at en mellembetalingsformidler på Færøerne ved modtagelse og videresendelse af pengeoverførsler fra betalingsformidlere uden for Færøerne og Danmark kan anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger under visse forudsætninger.

4. Ændringer i anden lovgivning

Parallelt med dette lovforslag fremsættes et lovforslag, som indeholder enkelte ændringer af lov om finansiel virksomhed og lov om forebyggede foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Ændringerne i hvidvaskloven går ud på, at betalingsformidlere i Danmark kan sende og modtage pengeoverførsler til og fra Færøerne efter de krav, der gælder for pengeoverførsler inden for Danmark.

Pengeoverførsler på op til 150 euro til færøske almennyttige organisationer kan undtages fra lovens oplysningskrav om betaler under forskellige betingelser, herunder at organisationen er optaget i et register hos Finanstilsynet. Optagelse i et sådant register er forbundet med en afgift, som skal betales til Finanstilsynet. Ændringerne af lov om finansiel virksomhed skaber hjemmel til, at Finanstilsynet kan opkræve afgiften.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget vil medføre øget tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet, som skal føre tilsyn med overholdelse af loven. Den øgede tilsynsvirksomhed forventes ikke at medføre nævneværdige økonomiske og administrative omkostninger, da de betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, allerede er under tilsyn.

Forslaget medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner og regioner.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Muligheden for, at almennyttige organisationer kan modtage pengeoverførsler, uden at disse omfattes af loven, er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet. Registrering er forbundet med en mindre afgift. Forslaget vurderes dog ikke at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet almennyttige organisationer ikke opererer med profit for øje, og derfor ikke er erhvervsvirksomheder.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at medføre administrative omstillingsbyrder og løbende byrder for de betalingsformidlere, der er omfattet af loven. Byrderne består dels i tilpasning af systemer og forretningsgange og dels ved den løbende overvågning af, om der er oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører, at betalingsformidlere i forbindelse med pengeoverførsler skal indhente og kontrollere fuldstændige oplysninger (navn, adresse og kontonummer) om betalere (kunden). Det forventes i praksis at ske ved, at kunden skal legitimere sig overfor betalingsformidleren f.eks. ved at vise kørekort eller pas.

Det øgede krav om legitimation vurderes at være en mindre negativ administrativ konsekvens for borgerne. Det bemærkes, at kravet om betalingsformidlers kontrol anses for opfyldt, når pengeoverførslen sker fra en konto hos betalingsformidleren, når kontoen er åbnet i kundens navn, forudsat at kunden er legitimeret i forbindelse med åbningen af kontoen. For overførsler på op til 1000 euro, der ikke sker via en konto, skal betalingsformidleren blot indhente oplysningerne, men ikke kontrollere dem.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, da Færøerne ikke er medlem af EU.

Forslaget fastsætter dog regler, der svarer til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler. Forordningen er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

11. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Danmarks Nationalbank, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Den danske Fondsmæglerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finansforbundet, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerstyrelsen, Forbrugerrådet, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, FOREX, Færøernes Hjemmestyre, Grønlands Hjemmestyre, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Lokale Pengeinstitutter, Ministeriet for videnskab, teknologi og udvikling, PBS (Payment Business Services), PostDanmark, Realkreditrådet, Regionale Bankers Forening, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Western Union.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Den øgede tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet forventes kun at medføre mindre økonomiske merudgifter, da de virksomheder, der er omfattet af loven allerede er under tilsyn.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Den øgede tilsynsvirksomhed for Finanstilsynet forventes ikke at medføre nævneværdige administrative omkostninger, da de virksomheder, der er omfattet af loven allerede er under tilsyn.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Betalingsformidlere skal tilpasse systemer og forretningsgange og løbende overvåge, om der er oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler. Muligheden for, at almennyttige organisationer kan modtage pengeoverførsler, uden at disse omfattes af loven, er betinget af, at organisationen lader sig registrere hos Finanstilsynet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Øget krav om legitimati- on.
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Anvendelsesområde

Kapitel 1 fastlægger lovens anvendelsesområde.

Til § 1

§ 1 svarer til artikel 3, stk. 1-5, i forordning 1781/2006.

Efter *stk. 1* er det pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler på Færøerne, der er omfattet. En betalingsformidler er ifølge definitionen i forslaget til § 5, nr. 3, en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester. De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, udstedere af elektroniske penge og sparevirksomheder samt filialer af tilsvarende danske, grønlandske og udenlandske virksomheder, da regulering af disse virksomhedstyper er et rigsansliggende. Det kræver tilladelse fra Finanstilsynet at udøve virksomhed som pengeinstitut, fondsmæglerselskab, udsteder af elektroniske penge og sparevirksomhed, jf. lov om finansiel virksomhed, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Færøernes landsstyre vil søge gennemført en lagtingslov svarende til dette lovforslag. Lagtingsloven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et hjemmestyreanliggende. Det vil f.eks. være pengeoverførselsvirksomheder og realkreditinstitutter.

Stk. 2 undtager pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort under visse betingelser. Der skal være indgået en aftale mellem modtageren, f.eks. en forretning, og betalingsformidleren, f.eks. et pengeinstitut, der giver mulighed for at modtageren kan modtage betalinger fra kunder for levering af varer og tjenesteydelser med kredit- og debetkort. Et eksempel herpå kan være betaling af varer og tjenesteydelser med et FR-kort, Dankort, VISA-kort, MasterCard, EuroCard, eller et andet kredit- eller debetkort.

Det er endvidere en forudsætning, at pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, således at der er et bogføringsspor, der knytter pengeoverførslen og betalingskortet sammen. »Entydig identifikator« er defineret i forslaget til § 5, nr. 7.

Efter *stk. 3* undtages pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, hvis beløbet ikke overstiger 1.000 euro, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, hvis der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 150 euro, eller der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 2.500 euro inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 1.000 euro inden for et kalenderår.

Elektroniske penge er defineret i § 308, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning. Ved elektroniske penge forstås herefter en pengeværdi, som er repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret på et elektronisk medium. Elektroniske penge må ikke udstedes til overkurs og skal være anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

Ifølge § 309 i lov om finansiel virksomhed, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning, må udstedere af elektroniske penge ikke udstede elektroniske penge med en højere værdi end 300 euro. Af bemærkningerne til § 309 fremgår det, at beløbsgrænsen vil blive hævet i takt med udviklingen. Derfor foreslås det i dette lovforslag at fastholde den grænse på 1.000 euro, der er fastsat i forordning 1781/2006. Der findes for øjeblikket ingen udstedere af elektroniske penge hverken på Færøerne eller i Danmark.

Efter *stk. 4* gælder loven med forbehold af *stk. 3* ikke for pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse er forudbetalte og ikke overstiger 150 euro.

Stk. 5 indeholder en undtagelse, som betyder, at loven ikke finder anvendelse for efterbetalte pengeoverførsler via mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr. Betingelserne for undtagelsen er de samme

som nævnt til stk. 2, samt at betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Når der i lovforslaget henvises til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, menes den danske lov, således som den er ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Til § 2

Forslaget til bestemmelsen i § 2 svarer til artikel 3, stk. 6, i forordning 1781/2006, som giver mulighed for at undtage nationale pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 1.000 euro fra oplysningskravene om indbetalinger, jf. artikel 2, stk. 2, litra b, i forordningen. Undtagelsen vedrører eksempelvis visse giroindbetalinger og indbetalingskort.

Undtagelsesmuligheden er betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i hvidvasklovgivningen for Færøerne eller Danmark.

Når der i lovforslaget henvises til lovgivningen om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, omfatter det følgende tre retsakter:

- 1) Den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.
- 2) Den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, således som den er ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning
- 3) Lagtingslov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Eksempelvis er færøske pengeinstitutter, omfattet af hvidvaskloven, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Derudover er det en betingelse, at betalingsmodtagerens betalingsformidler har mulighed for at spore pengeoverførslen tilbage til indbetaleren af beløbet. Det er derfor et krav, at der er en aftale mellem betalingsmodtageren og indbetaleren, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til indbetaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren).

Giroindbetalingssystemet og fællesindbetalingssystemet i Danmark og Færøerne giver mulighed for, at en person kan betale en anden persons regninger. Forslaget indebærer, at den mulighed kan opretholdes.

Til § 3

Forslaget til § 3, svarer til artikel 18 i forordning 1781/2006, hvorefter der gives mulighed for at undtage fra oplysningskravene om indbetalinger ved pengeoverførsler på op til 150 euro til organisationer med et almennyttigt formål. Bestemmelsen er begrundet ud fra et hensyn om ikke at opstille unødige hindringer for, at organisationer med et almennyttigt formål kan modtage bidrag, selv om kravet om afsenderidentifikation ikke er opfyldt.

Undtagelsen i § 3 gælder alene organisationer med almennyttige formål inden for Færøerne og Danmark. Dette omfatter f.eks. hjælpeorganisationer, organisationer med religiøse og uddannelsesmæssige formål samt sportsklubber. Bestemmelsen giver hjælpeorganisationerne mulighed for fortsat at kunne tilrettelægge indsamlingskampagner på en måde, så bidrag ikke skal afvises alene på grund af manglende afsenderidentifikation.

Undtagelsen forudsætter efter *stk. 1, nr. 3 og 4*, at den pågældende organisation er underlagt krav om regnskabsaflæggelse samt enten er undergivet ekstern revision eller offentligt tilsyn. Med kravet om at være underlagt regnskabsaflæggelse skal forstås, at organisationen enten som følge af lov eller som følge af sine vedtægter er underlagt et krav om at aflægge regnskab. Ved ekstern revision skal forstås, at revisionen gennemføres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Bestemmelsen berører ikke organisationernes disponering over bidragene eller deres humanitære arbejde m.v.

Som betingelse for anvendelsen af undtagelsen i stk. 1 stilles der i *stk. 2* krav om, at organisationen skal lade sig registrere hos Finanstilsynet og dokumentere, at organisationen opfylder kravene om regnskabsaflægelse og ekstern revision eller offentligt tilsyn.

Endvidere stilles der i *stk. 2* krav om, at organisationen skal give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Ændringer i de nævnte forhold skal indberettes til Finanstilsynet.

Kravene i *stk. 2* er begrundet i, at Finanstilsynet ifølge artikel 18 i forordningen skal informere Kommissionen, hvis denne undtagelsesbestemmelse anvendes. Finanstilsynet skal endvidere give Kommissionen en liste over de organisationer, der er omfattet af undtagelsen, og oplyse navnene på de personer, som i sidste ende kontrollerer organisationen, samt forklare, hvordan listen opdateres.

Listen over registrerede organisationer vil blive offentliggjort og løbende opdateret på Finanstilsynets hjemmeside dels til brug for de personer og virksomheder, der udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier og dels til brug for myndigheder, der bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme.

Optagelse på listen er forbundet med en afgift, som skal erlægges til Finanstilsynet. Der er tale om en fast afgift pr. anmodning. Afgiften udgør kr. 900 i 2007-tal pr. anmodning. Afgiften reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven.

§ 3 skal ses i sammenhæng med, at Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) har udsendt særlige retningslinjer til forebyggelse af, at »non profit-organisationer« bruges som skalkeskjul for finansiering af terrorisme.

Til § 4

§ 4 opregner en række pengeoverførsler, der er undtaget fra loven. Bestemmelsen svarer til artikel 3, stk. 7, i forordning 1781/2006.

Efter *nr. 1* undtages pengeoverførsler, hvor en betaler hæver kontanter fra sin egen konto.

Nr. 2 undtager pengeoverførsler, når der er en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, hvis den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person. Dette er f.eks. tilfældet for betalinger, der foretages gennem PBS.

Efter *nr. 3* undtages elektronisk clearede checks.

Efter *nr. 4* undtages pengeoverførsler til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter indenfor Færøerne og Danmark.

Endelig er pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning, undtaget i *nr. 5*.

Til kapitel 2

Definitioner

I *kapitel 2* defineres en række begreber, som anvendes i loven. Kapitellet gennemfører artikel 2 i forordning 1781/2006.

Til § 5

§ 5 indeholder definition af betaler, modtager, betalingsformidler, mellembetalingsformidler, pengeoverførsel, batchfiloverførsel og entydig identifikator, der er omfattet af loven. Definitionen svarer til definitionen i artikel 2, nr. 3-9, i forordning 1781/2006.

Til § 6

§ 6 indeholder en definition af, hvad der forstås ved hvidvask.

Bestemmelsen svarer til definitionen i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Definitionen af hvidvask findes i artikel 1, stk. 2 sammenholdt med artikel 3, stk. 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv).

Bestemmelsen beskriver, hvad udtrykket »hvidvask« dækker. Beskrivelsen tager udgangspunkt i hæleribestemmelsen i straffelovens § 290.

Hvidvaskbegrebet i 3. hvidvaskdirektivs omfatter også de hvidvaskhandlinger, der udføres af den, der har begået førforbrydelsen (f.eks. røveri), idet der er samme behov for at få underretninger til brug for kriminalitetsbekæmpelsen, hvad enten det er den oprindelige gerningsmand eller en tredjemand, der foretager hvidvaskhandlingen. Forslagets *stk. 2* omfatter derfor også gerningsmandens egne dispositioner over udbyttet, der i færøsk ret ikke straffes som hæleri, fordi straf for førforbrydelsen udtømmende gør op med strafansvar for også de senere tilknyttede dispositioner.

Beskrivelsen vedrører de forhold, som betalingsformidlerne skal være opmærksom på. Spørgsmålet om hvilke former for hvidvask, der udløser en underretningspligt, er reguleret i § 7, stk. 1, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Til § 7

§ 7 definerer, hvad der ved loven skal forstås ved terrorisme og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen tager udgangspunkt i §§ 114 og 114 b i den danske straffelov og bemærkningerne til § 7 svarer til bemærkningerne til §§ 114 og 114 b i den danske straffelov. Der kan ikke blot henvises til disse bestemmelser i straffeloven, idet §§ 114 og 114 b endnu ikke er sat i kraft for Færøerne. Dette er baggrunden for definitionerne er med i dette lovforslag.

Stk. 1 indeholder en definition på finansiering af terrorisme. Definitionen svarer til definitionen § 114 b i den danske straffelov for så vidt angår handlinger omfattet af § 114 i den danske straffelov.

Nr. 1 om økonomisk støtte til terrorgrupper m.v. retter sig mod den enkelte bidrager, der af egne midler giver økonomiske støtte til en gruppe, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger.

Nr. 2 retter sig mod den mellemmand eller formidlingsorganisation, der f.eks. tilvejebringer penge fra de enkelte bidrager ved indsamlinger eller lignende eller skaffer lån fra pengeinstitutter m.v.

Nr. 3 retter sig mod pengeinstitutter eller andre, der i erhvervmæssig sammenhæng eller på anden måde med henblik på at opnå fortjeneste yder lån eller leverer en anden finansiell tjenesteydelse eller formidler disse ydelser.

Der sigtes med den foreslåede bestemmelse ikke alene på at stille midler eller finansielle tjenesteydelser til rådighed for en terrorgruppes ulovlige aktiviteter, men også for gruppens lovlige aktiviteter. Der kræves dog forsæt med hensyn til, at gruppen har terrorvirksomhed som en del af sine aktiviteter eller formål. Deltagelse i eller støtte til en organisation, der både har humanitære formål og terrorformål, vil være omfattet af bestemmelsen. Forsætskravet omfatter alle grader af forsæt og vil blandt andet være opfyldt, hvis bidrageren er bekendt med gruppens aktiviteter eller formål, eller konkrete omstændigheder gør, at den pågældende må indse, at organisationen blandt andet begår eller har til hensigt at begå, fremme eller deltage i terrorhandlinger.

Der stilles ikke krav om, at pengene eller tjenesteydelser direkte overdrages eller stilles til rådighed for terrorgruppen, jf. ordene »direkte eller indirekte«. Der kræves således alene, at det i sidste ende er terrorgruppen, der skal drage fordel af pengene eller tjenesteydelserne.

Stk. 2 indeholder en definition af terrorisme og svarer til § 114 i den danske straffelov.

Efter *nr. 1* anses en eller flere handlinger, som terrorisme, når handlingen begås med forsæt til at skræmme befolkningen i alvorlig grad, eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling, eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller

samfundsmæssige strukturer, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade.

Forsætskravet i nr. 1 omfatter alle forsætsgrader.

Bestemmelsen er, som det fremgår, ikke begrænset til at beskytte danske samfundsforhold m.v.

De handlinger, der er omfattet af bestemmelsen, er opremset i *litra a-h*. Det drejer sig om manddrab, grov vold, frihedsberøvelse, kapring af transportmidler, grove våbenlovsovertrædelser, brandstiftelse, sprængning, spredning af skadevoldende luftarter, oversvømmelse, skibbrud, jernbane- eller anden transportulykke, sundhedsfarlig forurening af vandforsyningen, sundhedsfarlige forurening af ting bestemt til almindelig udbredelse m.v., og besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktivestoffer. De drejer sig endvidere om forstyrrelse af trafiksikkerheden, retsstridige forstyrrelser i driften af almindelige samfærdselsmidler, groft hærværk, når disse overtrædelser begås på en måde, der kan bringe menneskeliv i fare eller forårsage betydelige økonomiske tab.

Efter *nr. 2* anses transport af våben, eksplosivstoffer og krigsmateriel med det i nr. 1 nævnte forsæt som terrorisme. Våben og krigsmateriel antages som minimum at omfatte det materiel m.v., der er optaget på EUs liste over militært udstyr, som er omfattet af Den Europæiske Unions adfærdskodeks.

Efter *nr. 3* anses trussel om at begå de i nr. 1 og 2 nævnte handlinger med det i nr. 1 nævnte forsæt som terrorisme.

Stk. 3 og 4 indeholder definitioner på henholdsvis grove våbenlovsovertrædelser og besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer. Bestemmelserne skal ses i sammenhæng med stk. 1, nr. 1, hvor der ud for de enkelte handlinger er henvist til bestemmelser i straffeloven, således som den er gældende for Færøerne. Da §§ 192 a og 192 b i den danske straffelov endnu ikke er sat i kraft for Færøerne, svarer indholdet af stk. 3 og 4 til disse bestemmelser.

Ved grove våbenlovsovertrædelser forstås der efter *stk. 3* handlinger, hvor der i strid med våbenlovgivningen indføres, udføres, transporteres, erhverves, overdrages, besiddes, bæres, anvendes, tilvirkes, udvikles, med henblik på udvikling forskes i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

»Våbenlovgivningen« dækker over den lovgivning om våben, som gælder for Færøerne, herunder lagtingslov om våben m.v.

Definitionen af grove våbenlovsovertrædelser svarer til § 192 a i den danske straffelov.

Eksempler på våben og eksplosivstoffer af »særdeles farlig karakter« er panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner, og automatiske skydevåben, herunder maskingeværer og maskinpistoler.

Ved »at forvolde betydelig skade« forstås ødelæggelse af en bygning, en del heraf eller et lokale, eller at våbnene kan dræbe eller kvæste flere mennesker på en gang.

Ved besiddelse eller anvendelse m.v. af radioaktive stoffer forstås efter *stk. 4* for det første en eller flere handlinger, hvor der med fortsæt til skade andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet modtages, besiddes, overdrages eller ændres radioaktive stoffer eller fremstilles eller besiddes en eksplosiv nuklear anordning eller en anordning, der er beregnet til at sprede radioaktive stoffer eller kan udsende ioniserende stråling, og for det andet en eller flere handlinger, hvor der med fortsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet eller til at tvinge nogen til at foretage eller undlade at foretage en handling anvendes radioaktive stoffer eller anordninger, der udsender ioniserende stråling, fjernes, ændres eller beskadiges en nødvendig beskyttelse mod spredning af radioaktive stoffer eller mod ioniserende stråling eller anvendes eller beskadiges et nukleart anlæg med den følge, at der sker udslip af radioaktive stoffer eller fremkaldelse fare herfor.

Definitionen af besiddelse eller anvendes m.v. af radioaktive stoffer svarer til § 192 b i den danske straffelov.

Ved »radioaktive stoffer« forstås et grundstof, hvor atomkernen kan undergå en spontan omdannelse i en proces, der efterfølges af udsendelse af ioniserende stråling i form af alfa-, beta-, neutron- eller gammastrå-

ling. Nukleart materiale er sådanne radioaktive stoffer, som - eventuelt under særlige omstændigheder - kan spaltes i en kædereaktion under udløsning af høje energier (en atomsprængning) og udsendelse af ioniserende stråling.

En »eksplosiv nuklear anordning« vil typisk være en atombombe, men derimod ikke en såkaldt »dirty bomb«, der består af konventionelle sprængstoffer blandet med radioaktive stoffer, og hvor det konventionelle sprængstof bruges til at sprede de radioaktive stoffer.

Ioniserende stråling kan frembringes på forskellig måde, hvor en anordning ved tilførsel af energi (elektrisk spænding) kan bringes til at udsende ioniserende stråling. Karakteristisk for en sådan anordning er, at når tilførslen af energi ophører, ophører tilsvarende og momentant udsendelsen af ioniserende stråling. En »anordning, der kan udsende ioniserende stråling«, kan f.eks. være et røntgenanlæg eller en accelerator.

Stk. 4 kan efter omstændighederne omfatte anordninger, der har lovlige anvendeslesformål. F.eks. vil et aggregat beregnet til at sprede pulver kunne sprede såvel lovligt insektmiddel som radioaktivt pulver. I sådanne tilfælde begrænses bestemmelsens anvendelsesområde af forsætskravet.

Ved »nukleart anlæg« forstås enhver atomreaktor, inkl. reaktorer installeret på skibe, køretøjer, fly eller rumfartøjer eller andre steder, hvor de bruges som energikilde (kraftværker), samt ethvert anlæg eller transportsystem, der bruges ved produktion, opbevaring, forarbejdning eller transport af nukleart materiale. Med formuleringen »ændrer« nukleart materiale og andre radioaktive stoffer sigtes til tilfælde, hvor nukleart materiale oparbejdes fra eksempelvis uranmalm til nukleart (fissilt) materiale ved opkoncentrering af den ønskede nuklid, eller hvor radioaktivt materiale spaltes til andre radioaktive nuklider.

Subjektivt kræves efter stk. 4, at besiddelsen m.v. sker med forsæt til skade på andres person eller til betydelig skade på andres ting eller på miljøet. Foruden forsæt til besiddelsen m.v. kræves således forsæt til, at det stof eller den anordning, der besiddes m.v., skal anvendes til at forvolde skade. Det forudsættes, at bestemmelsen alene finder anvendelse i tilfælde, hvor der er forsæt til strålingskader, men derimod ikke i tilfælde, hvor en sådan anordning anvendes til f.eks. almindelig vold. Det er for så vidt angår andres person tilstrækkeligt, at der foreligger forsæt til skade. Der kræves således ikke, at der foreligger forsæt til at forårsage f.eks. død eller alvorlig personskade. For så vidt angår tings- og miljøskade kræves forsæt til, at skaden er betydelig. Der skal således være tale om forsæt til skade af et vist omfang, når det drejer sig om skade på andres ting eller skade på miljøet. Skade kan efter omstændighederne f.eks. bestå i, at celler i den menneskelige organisme udsættes for skadelig påvirkning, der indebærer risiko for senere udvikling af cancer eller genskader, der først kan spores mange år efter hændelsen.

Til kapitel 3

Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Kapitel 3 svarer til kapitel II i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for betalers betalingsformidler.

Til § 8

Fuldstændige oplysninger

§ 8 svarer til artikel 4 i forordning 1781/2006.

For at kunne spore pengeoverførslen skal der sendes fuldstændige oplysninger om betaler sammen med pengeoverførslen til modtagers betalingsformidler. De fuldstændige oplysninger er navn, adresse og kontonummer. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og fødselssted, kundeidentifikationsnummer eller personnummer (P-tal eller CPR-nummer) anvendes. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, kan en anden entydig identifikator anvendes. Det skal være muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren. Entydig identifikator er defineret i forslaget til § 5, nr. 7.

Til § 9

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

§ 9 svarer til artikel 5 i forordning 1781/2006.

Det foreslås i *stk. 1*, at betalingsformidleren skal sikre, at pengeoverførslen ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.

Efter *stk. 2* skal betalingsformidleren kontrollere alle oplysningerne, før overførslen sker. Dette skal ske på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde. For personer, der ikke er hjemmehørende på Færøerne eller Danmark kan et alternativ til personnummer (færøsk P-tal eller dansk CPR-nummer) f.eks. være pasnummer eller kørekortnummer kombineret med oplysning om fødselsdato og fødselssted (fødedata) eller lignende entydig identifikationsnummer kombineret med fødedata. Oplysninger om fødedata er nødvendige af efterforskningsmæssige grunde. For virksomheder kan identifikationen af virksomheden bestå af navn, adresse og færøsk V-tal eller dansk CVR-nummer eller et andet nummer, der er egnet til at identificere virksomheden. For virksomheder, der ikke er hjemmehørende på Færøerne eller i Danmark kan lignende identifikation f.eks. være en anden form for identificerbart registreringsnummer.

Efter *stk. 3, nr. 1*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når pengeoverførslen sker fra en konto, der er åbnet i kundens navn, forudsat at kunden er legitimeret i forbindelse med åbningen af kontoen, samt at oplysningerne opbevares i overensstemmelse med forpligtelserne om opbevaring af identitetsoplysninger m.v. i hvidvaskloven. Disse forpligter findes i § 23 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Efter *stk. 3, nr. 2*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når betaleren er omfattet af § 12, stk. 8, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning. Det forventes, at anordningen træder i kraft i sommeren 2008 og det betyder derfor, at hvis kundeforholdet er etableret tidligere, skal kunden legitimeres på et passende tidspunkt.

I *stk. 4* undtages overførsler, der ikke sker fra en konto, for kontrol af oplysninger om betaler, hvis det overførte beløb ikke overstiger 1.000 euro. Betalingsformidleren skal have oplysninger om betaler, men betalingsformidleren skal ikke kontrollere disse oplysninger ved f.eks. at se dokumenter.

Bestemmelsen indføres for ikke at hindre betalingssystemets effektivitet, hvorfor der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke sker fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, skal pligten til at bekræfte oplysningerne om betalers identitet kun ske for individuelle overførsler, der ikke sker fra en konto, og som overstiger 1.000 euro. Hvis der foretages flere overførsler for samme kunde og de samlede overførslers beløb ikke kendes på tidspunktet for den første overførsel, skal oplysningerne kontrolleres.

Stk. 5 fastsætter, at undtagelse i *stk. 4* for beløb op til 1.000 euro ikke gælder, hvis der foreligger en mistanke om, at en overførsel har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Bestemmelsen gentager således det overordnede udgangspunkt, om at der skal kræves legitimation.

Af hensyn til efterforskningsmulighederne og bevissikkerheden foreslås det i *stk. 6*, at de fuldstændige oplysninger om betaler skal opbevares i et register i 5 år efter en pengeoverførsels gennemførelse. Bestemmelsen tjener således en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Perioden på 5 år svarer i øvrigt til den almindelige frist for opbevaring af materiale efter § 2, stk. 2, i den færøske lagtingslov om bogføring og efter § 10, stk. 1, i den danske bogføringslov.

Til § 10

Pengeoverførsler mellem Færøerne og Danmark

§ 10 svarer til artikel 6 i forordning 1781/2006. Efter artikel 6 behøver pengeoverførsler inden for Fælleskabets område kun at blive ledsaget af betalers kontonummer eller en entydig identifikator. I forhold til

Færøerne giver artikel 17 i forordningen kun mulighed for, at det er pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne, der kan nøjes med at ledsages af disse begrænsede oplysninger. Pengeoverførsler mellem Færøerne og andre EU/EØS-lande end Danmark skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kravet i § 9 om, hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, ikke gælder for overførsler, hvor både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig på Færøerne eller i Danmark. Herunder forstås også, at den ene (f.eks. betalers) betalingsformidler befinder sig på Færøerne, mens den anden (f.eks. modtagers) betalingsformidler befinder sig i Danmark. Det er dog en betingelse, at pengeoverførslen ledsages af betalers kontonummer eller en anden entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Det fremgår af forslaget til § 5, nr. 7, at der ved »entydig identifikator« forstår en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage en pengeoverførsel.

I *stk. 2* stilles krav om, at de fuldstændige oplysninger om betaler skal stilles til rådighed indenfor 3 arbejdsdage, hvis modtagers betalingsformidler anmoder om det.

Til § 11

Pengeoverførsler mellem Færøerne og andre lande

§ 11 svarer til artikel 7 i forordning 1781/2006. Efter artikel 7 skal pengeoverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet ledsages af fuldstændige oplysninger. I forhold til Færøerne giver artikel 17 i forordningen mulighed for, at pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne kan nøjes med at ledsages af begrænsede oplysninger. Pengeoverførsler fra andre EU/EØS-lande end Danmark til Færøerne og pengeoverførsler fra Færøerne til andre EU/EØS-lande end Danmark skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Stk. 1 stiller krav om, at pengeoverførslen skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren, når modtagerens betalingsformidler befinder sig udenfor Færøerne og Danmark. Kravene til de fuldstændige oplysninger fremgår af forslaget til § 8.

Stk. 2 undtager fra kravet om fuldstændige oplysninger ved batchfiloverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig udenfor Færøerne og Danmark. Undtagelsen gør det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med flere individuelle overførsler. Disse overførsler skal kun indeholde betalerens kontonummer eller en entydig identifikator, hvis selve batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

Til kapitel 4

Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Kapitel 4 svarer til kapitel III i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for modtagers betalingsformidler.

Til § 12

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

§ 12 svarer til artikel 8 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen stiller krav om, at modtagerens betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system.

Efter *nr. 1* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 10, om betaler, i tilfælde hvor betalers betalingsformidler befinder sig i Færøerne eller Danmark.

Efter *nr. 2* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de fuldstændige oplysninger, der nævnes i forslaget til § 10 eller i givet fald de oplysninger, der nævnes i forslaget til § 17, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne eller Danmark.

For batchfiloverførsler i tilfælde hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne eller Danmark skal modtagerens betalingsformidler efter *nr. 3* have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Til § 13

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

§ 13 svarer til artikel 9 i forordning 1781/2006.

Det følger af *stk. 1*, at hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betaler enten mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren enten afvise overførslen eller udbede sig fuldstændige oplysninger om betaler.

I *stk. 2* stilles der krav om, at hvis en betalingsformidler regelmæssigt ikke leverer de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler. Dette kan ske ved, at der foretages en registrering på en intern statistik. Statistikken skal regelmæssigt vurderes, og der skal tages stilling til, om nogle af de registrerede betalingsformidlere skal have en advarsel eller om fremtidige pengeoverførsler skal afvises eller om samarbejdet med betalingsformidleren skal begrænses eller afsluttes. Hvis en betalingsformidler sender en advarsel, fastsætter frister eller begrænser eller afslutter samarbejdet med en anden betalingsformidler, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet underrettes.

Til § 14

Risikobaseret vurdering

§ 14 svarer til artikel 10 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen understreger, at manglende eller ufuldstændige oplysninger skal indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en pengeoverførsel eller lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet skal underrettes herom i henhold til i § 7 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Til § 15

Registrering

Af hensyn til efterforskningsmulighederne foreslås det i § 15, der svarer til artikel 11 i forordning 1781/2006, at modtagerens betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betaler i et register i 5 år.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Perioden på 5 år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale efter § 10, stk. 1, i den danske bogføringslov og efter § 2, stk. 2, i den færøske lagtingslov om bogføring.

Til kapitel 5

Forpligtelser for mellembetalingsformidlere

Kapitel 5 svarer til kapitel IV i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for mellembetalingsformidlere. En mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel, jf. definitionen i forslaget til § 5, nr. 4.

Til § 16

Opbevaring af oplysninger om betalere med en overførsel

§ 16 svarer til artikel 12 i forordning 1781/2006.

Efter bestemmelsen skal mellembetalingsformidlere sørge for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, bliver opbevaret sammen med overførslen.

Til § 17

Tekniske begrænsninger

§ 17 svarer til artikel 13 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen finder ifølge *stk. 1* anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Færøerne og Danmark, og mellembetalingsformidleren befinder sig på Færøerne.

Stk. 2 giver mellembetalingsformidleren mulighed for at anvende betalingssystemer, selv om disse har tekniske begrænsninger. Hvis de tekniske begrænsninger ikke gør det muligt at videresende alle de modtagne oplysninger om betaleren, skal mellembetalingsformidleren registrere disse oplysninger, jf. *stk. 5*.

Det følger af *stk. 3*, at hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betalere, der kræves efter dette lovforslag, enten mangler eller er ufuldstændige kan mellembetalingsformidleren kun anvendes betalingssystemer med tekniske begrænsninger, hvis mellembetalingsformidleren på anden måde gør modtagerens betalingsformidler opmærksom på, at der mangler eller er ufuldstændige oplysninger. Der skal på forhånd være aftalt en metode for, hvordan mellembetalingsformidleren giver en sådan meddelelse. Underretningen kan enten ske ved brug af et betalings- eller et meddelelsessystem eller ved brug af en anden procedure, der er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

Anvender en mellembetalingsformidler et betalingssystem med tekniske begrænsning stiller *stk. 4* krav om, at mellembetalingsformidleren skal kunne stille de alle modtagne oplysninger om betalere til rådighed inden for 3 arbejdsdage efter anmodning fra modtagerens betalingsformidler.

Ifølge *stk. 5* skal mellembetalingsformidleren i 5 år opbevare registre, der indeholder alle modtagne oplysninger i de tilfælde, der er nævnt i *stk. 2* og *3*.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, muliggøre efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Perioden på 5 år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale efter § 2, *stk. 2*, i den færøske lagtingslov om bogføring og efter § 10, *stk. 1*, i den danske bogføringslov.

Til kapitel 6

Tilsyn og klageadgang

Til § 18

Tilsyn

Det foreslås i *stk. 1*, at Finanstilsynet påser, at betalingsformidlere, som er pengeinstitutter, fondsmægler-selskaber, udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder eller filialer af tilsvarende danske, grønland-ske eller udenlandske virksomheder, overholder loven. Disse virksomhedstyper er allerede under Finanstil-synets tilsyn efter lov om finansiel virksomhed som ikraftsat for Færøerne ved kongelig anordning.

Stk. 1 skal ses i sammenhæng med artikel 15, *stk. 3*, i forordning 1781/2006, hvorefter de kompetente myndigheder effektivt skal overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre at forordningen overholdes.

Det fremgår af *stk. 2*, at de i *stk. 1* nævnte virksomheder og filialer skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelse af loven. Som tvangsmiddel kan Finanstilsynet pålægge tvangsbøder, jf. forslaget § 20, *stk. 2*.

Stk. 2 skal ses i sammenhæng med artikel 14 i forordning 1781/2006, hvorefter betalingsformidlere blandt andet fuldt ud og straks skal efterkomme anmodninger fra de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de oplysninger om betalere, der skal medsendes ved pengeoverførsler og tilsvarende registreringer.

Til § 19

Klageadgang

Det foreslås at indføre en klageadgang til Erhvervsankenævnet. Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Finanstilsynet i henhold til loven.

Erhvervsankenævnets afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til kapitel 7

Straf

Til § 20

Det foreslås i *stk. 1*, at der fastsættes straf for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 9, *stk. 1, 2, 4* og 6, § 10, *stk. 2*, § 11, *stk. 1*, §§ 12, 13, 15, 16, samt § 17, *stk. 4* og 5. Straffen er som udgangspunkt bøde, men straffen kan stige til fængsel i indtil 6 måneder under særligt skærpende omstændigheder. Ved særligt skærpende omstændigheder forstås særlig grove eller omfattende forsætlige overtrædelser.

Det fremgår af *stk. 2*, at Finanstilsynet kan pålægge en person eller en virksomhed tvangsbøder, hvis personen eller virksomheden ikke giver de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af loven.

Efter *stk. 3* kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Færøerne gældende straffelov.

Til kapitel 8

Ikrafttræden

Til § 21

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det er en forudsætning for, at loven kan træde i kraft, at Kommissionen efter artikel 17, *stk. 3*, i forordning 1781/2006 beslutter, at Danmark kan indgå aftale med Færøerne om, at forordningen kan fraviges, således, at det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem Danmark og Færøerne som pengeoverførsler inden for Danmark. I praksis indgås ikke en aftale mellem Danmark og Færøerne, men den lovgivning, der er nødvendig for, at betingelserne i artikel 17, *stk. 1*, er opfyldt, skal vedtages.

Finanstilsynet indgav den 22. december 2006 ansøgning til Kommissionen om, at Færøerne kunne udnytte undtagelsen i artikel 17 i forordningen. Kommissionen skal senest 18 måneder efter - dvs. i juni 2008 - træffe beslutning om ansøgningen. En af betingelserne for Kommissionens beslutninger er, at Færøerne anvender samme regler, som dem der er fastsat i forordningen. Det er netop disse regler der indføres ved dette lovforslag. Hvis Kommissionen har truffet den nødvendige beslutning, stiles efter, at loven kan træde i kraft sommeren 2008.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006

af 15. november 2006

om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank [1],

efter proceduren i traktatens artikel 251 [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster selve grundlaget for vort samfund. Pengeoverførselssystemets sundhed, integritet og stabilitet og tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare gennem kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at tilsløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller overføre midler til terrorformål.

(2) For at lette deres kriminelle aktiviteter kan personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorhandlinger, forsøge at drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område indebærer, medmindre der på fællesskabsplan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør i kraft af deres omfang sikre, at særlig anbefaling VII om overførsler (SR VII) fra Den Finansielle Arbejdsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), oprettet på G7-landenes topmøde i Paris i 1989, gennemføres ensartet i hele Den Europæiske Union og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan gribe ind i betalingssystemernes funktion på fællesskabsplan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(3) I kølvandet på terrorangrebene i USA den 11. september 2001 betonedes Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001, at kampen mod terrorisme er et afgørende mål for Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd godkendte en handlingsplan for styrket politimæssigt og retsligt samarbejde med udvikling af internationale juridiske instrumenter mod terrorisme, forebyggelse af finansiering af terrorisme, styrket sikkerhed i luften og større overensstemmelse mellem alle relevante politikker. Denne handlingsplan blev revideret af Det Europæiske Råd efter terrorangrebet i Madrid den 11. marts 2004, og der tages nu i planen specifikt stilling til behovet for at sikre, at de retslige rammer, som Fællesskabet har skabt med henblik på at bekæmpe terrorismen og forbedre det retslige samarbejde, tilpasses, således at de svarer til de ni særlige anbefalinger vedrørende finansiering af terrorisme, som er vedtaget af FATF.

(4) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med henblik på at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 [3] og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 [4]. Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF [5] indeholder en række foranstaltninger med det formål at bekæmpe misbrug af det finansielle system til brug ved hvidvaskning af

penge og finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

(5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på fællesskabsplan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de ni særlige anbefalinger fra FATF, især SR VII og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.

(6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og opsporing af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysningerne om en betaler videregives gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at pengeoverførsler ledsages af nøjagtige og nyttige oplysninger om betaleren.

(7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF [6]. For eksempel bør oplysninger, der indsamles og opbevares i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, ikke benyttes til kommercielle formål.

(8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelssystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

(9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at udelukke sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, hævning fra pengeautomater, direkte debitering, elektronisk cleared checks, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betaleren og modtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. For de medlemsstater, der anvender undtagelsen for elektroniske penge i direktiv 2005/60/EF, bør den anvendes i henhold til denne forordning, forudsat at det pågældende beløb ikke overstiger 1000 EUR.

(10) Undtagelsen for elektroniske penge, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF [7], gælder elektroniske penge, uanset om udstederen af sådanne penge har dispensation i henhold til artikel 8 i nævnte direktiv eller ej.

(11) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke er sket fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalere ns identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1000 EUR, med forbehold af kravene i direktiv 2005/60/EF. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv 2005/60/EF er overholdt.

(12) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001 [8] og Kommissionens meddelelse om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked er det tilstrækkeligt at foreskrive forenklede oplysninger om betaleren sammen med pengeoverførsler inden for Fællesskabet.

(13) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Fællesskabet til lande uden for Fællesskabet indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til at bruge de fuldstændige oplysninger om betaleren, når de skal forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

(14) For at gøre det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med individuelle overførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet bør disse individuelle overførsler kun indeholde betalere ns kontonummer eller en entydig identifikator, såfremt batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

(15) For at kunne kontrollere, om pengeoverførslen indeholder de krævede oplysninger om betaleren og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner, bør modtagerens betalingsformidler have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om der mangler oplysninger om betaleren.

(16) Af hensyn til den mulige risiko for finansiering af terrorisme, som anonyme overførsler udgør, bør modtagerens betalingsformidler sættes i stand til at undgå eller afhjælpe situationer, hvor betalingsformidleren bliver opmærksom på, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige. I denne henseende bør der være mulighed for fleksibilitet, for så vidt angår omfanget af oplysninger om betaleren på et risikofølsomt grundlag. Desuden bør betalereens betalingsformidler fortsat være ansvarlig for, at oplysningerne om betaleren er nøjagtige og fuldstændige. Hvis betalingsformidleren har hjemsted uden for Fællesskabets område, bør der udøves større kundeforsigtighed i henhold til direktiv 2005/60/EF ved et grænseoverskridende korrespondentbankforhold med denne betalingsformidler.

(17) Har de nationale kompetente myndigheder udarbejdet retningslinjer, hvad angår forpligtelserne til enten at afvise samtlige overførsler fra en betalingsformidler, som regelmæssigt undlader at levere de krævede oplysninger om en betaler, eller til at tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes, bør sådanne retningslinjer bl.a. være baseret på konvergens med hensyn til bedste praksis, og bør ligeledes tage højde for, at den reviderede fortolkningsnote til SR VII fra FATF tillader tredjelande at fastsætte en tærskel på 1000 EUR eller 1000 USD vedrørende forpligtelsen til at sende oplysninger om betaleren, med forbehold af målsætningen om effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(18) Under alle omstændigheder bør modtagerens betalingsformidler udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, og denne betalingsformidler bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv 2005/60/EF og de nationale gennemførelsesbestemmelser.

(19) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, uden at dette berører betalingsformidlerens forpligtelser til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.

(20) Indtil de tekniske begrænsninger, der kan forhindre mellembetalingsformidlere i at opfylde forpligtelsen til at videregive alle de modtagne oplysninger om betaleren, er fjernet, bør disse mellembetalingsformidlere registrere disse oplysninger. Sådanne tekniske begrænsninger bør fjernes, så snart betalingssystemerne er blevet opgraderet.

(21) Da det i forbindelse med efterforskning af straffesager kan forekomme, at det ikke er muligt at identificere de krævede data eller de involverede personer, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om betalere med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Denne periode bør være af begrænset varighed.

(22) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betalere fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne befinder sig.

(23) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalere betalingsformidler er hjemmehørende, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betalere.

(24) På grund af den betydning, som tillægges bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i den nationale lovgivning fastlægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, der skal finde anvendelse ved overtrædelser af denne forordning.

(25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [9].

(26) En række stater og territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager iden pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, der kan opstå som følge af anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

(27) For ikke at hæmme bidrag til velgørhedsorganisationer bør medlemsstaterne bemyndiges til at undtage betalingsformidlere på deres område fra at skulle indsamle, verificere, registrere eller sende oplysninger om betalere i forbindelse med pengeoverførsler på op til 150 EUR, der er foretaget på den pågældende medlemsstats område. Denne mulighed bør dog betinges af, at nonprofitorganisationer opfylder visse betingelser, således at medlemsstaterne kan sikre, at denne undtagelse ikke kan misbruges af terrorister for at dække over eller gøre det lettere at finansiere deres aktiviteter.

(28) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(29) For at fastlægge en sammenhængende metode ved bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør de væsentligste bestemmelser i denne forordning gælde fra samme dato som de relevante bestemmelser, der vedtages på internationalt plan —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "finansiering af terrorisme": levering eller indsamling af midler som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF
- 2) "hvidvaskning af penge": enhver handling, som, hvis den er forsætlig, betragtes som hvidvaskning af penge i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 3, i direktiv 2005/60/EF
- 3) "betaler": enten en fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto, eller hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel
- 4) "modtager": en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel
- 5) "betalingsformidler": en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester
- 6) "mellembetalingsformidler": en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel

7) "pengeoverførsel": en transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person

8) "batchfiloverførsel": en række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet

9) "entydig identifikator": en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Fællesskabet.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, såfremt:

a) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser

og

b) den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, når en medlemsstat vælger at anvende undtagelsen i artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF, medmindre det overførte beløb overstiger 1000 EUR.

4. Med forbehold af stk. 3 finder denne forordning ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller informationsteknologisk (it) udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 150 EUR.

5. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte og opfylder følgende betingelser:

a) Modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser.

b) Den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren

og

c) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF.

6. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler inden for en medlemsstat til en modtagers konto, der giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt

a) modtagerens betalingsformidler er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF

b) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer via modtageren kan spore pengeoverførsler fra den fysiske eller juridiske person, der har indgået en aftale med modtageren om levering af varer eller tjenesteydelser

og

c) det overførte beløb ikke overstiger 1000 EUR.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, underretter Kommissionen herom.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

- a) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto
- b) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, såfremt den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person
- c) der foretages med elektronisk cleared checks
- d) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat
- e) hvis både betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

KAPITEL II

FORPLIGTELSER FOR BETALERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 4

Fuldstændige oplysninger om betaler

1. De fuldstændige oplysninger om betaler omfatter dennes navn, adresse og kontonummer.
2. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller nationale personnummer angives.
3. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, anvender betalingsformidleren i stedet en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Artikel 5

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

1. Betalingsformidlerne sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.
2. Før midlerne overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler alle oplysninger om betaler på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.
3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når
 - a) betalers identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne i artikel 8, stk. 2, og artikel 30, litra a), i direktiv 2005/60/EF
 - eller
 - b) betaleren er omfattet af artikel 9, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF.
4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, bekræfter betalers betalingsformidler imidlertid med forbehold af artikel 7, litra c), i direktiv 2005/60/EF kun oplysningerne om betaler, hvis beløbet overstiger 1000 EUR, medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 1000 EUR.
5. Betalers betalingsformidler opbevarer i fem år registre med de fuldstændige oplysninger om betaler ved en pengeoverførsel.

Artikel 6

Pengeoverførsler inden for Fællesskabet

1. Uanset artikel 5, stk. 1, gælder det, at såfremt både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Fællesskabet, skal pengeoverførsler kun ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.
2. Såfremt modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage fra modtagelsen af en sådan anmodning.

Artikel 7

Pengeoverførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet

1. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.

2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Fællesskabet, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE FOR MODTAGERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 8

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt ifølge reglerne i det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem. Denne betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig inden for Fællesskabet, de i artikel 6 krævede oplysninger

b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, eller i givet fald de i artikel 13 krævede oplysninger

og

c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, dog kun i batchfiloverførslen og ikke i de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Artikel 9

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

1. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidleren enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaler. Under alle omstændigheder skal modtagers betalingsformidler overholde enhver gældende lovgivning eller administrativ bestemmelse om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, især forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr. 881/2002 og direktiv 2005/60/EF samt nationale gennemførelsesbestemmelser.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Modtagers betalingsformidler indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 10

Risikobaseret vurdering

Modtagers betalingsformidler betragter manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler som en faktor ved vurderingen af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt den i

henhold til bestemmelserne i kapitel III i direktiv 2005/60/EF skal indberettes til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 11

Registrering

Modtagers betalingsformidler opbevarer i fem år registre over modtagne oplysninger om betaleren.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE FOR MELLEMBETALINGSFORMIDLERE

Artikel 12

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel

Mellembetalingsformidlere sørger for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 13

Tekniske begrænsninger

1. Denne artikel finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, og mellembetalingsformidleren befinder sig inden for Fællesskabet.

2. Medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, der umuliggør, at oplysningerne om betaler kan følge med en pengeoverførsel, til at sende pengeoverførslerne til modtagers betalingsformidler.

3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, anvender mellembetalingsformidleren kun et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler herom enten inden for et betalings- eller meddelelsessystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved en anden procedure, forudsat at kommunikationsformen er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

4. Anvender mellembetalingsformidleren et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed for denne betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.

5. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde opbevarer mellembetalingsformidleren registre over alle modtagne oplysninger i fem år.

KAPITEL V

ALMINDELIGE FORPLIGTELSE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 14

Samarbejdsforpligtelser

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de befinder sig, fuldt ud og straks anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger om betaler, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og tilsvarende registreringer.

Disse myndigheder må med forbehold af national strafferet og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder udelukkende anvende oplysningerne med det formål at forebygge, undersøge eller opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 15

Sanktioner og overvågning

1. Medlemsstaterne fastlægger regler om sanktioner ved overtrædelser af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. De finder anvendelse fra den 15. december 2007.

2. Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2007 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og om hvilke myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve reglerne, og de giver straks meddelelse om enhver efterfølgende ændring af disse regler.

3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i denne forordning overholdes.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorisme, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/60/EF, i det følgende benævnt "udvalget".

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, forudsat at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter den heri fastsatte procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL VI

FRAVIGELSER

Artikel 17

Aftaler med lande eller territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå aftaler gennem nationale ordninger med et land eller et territorium, der ikke indgår i Fællesskabets område i overensstemmelse med traktatens artikel 299, som indeholder fravigelser fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Sådanne aftaler kan kun tillades, såfremt:

a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat

b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem

og

c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.

2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indsender en ansøgning til Kommissionen og leverer alle nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen har modtaget en ansøgning fra en medlemsstat, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til proceduren i denne artikel.

Hvis Kommissionen skønner, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, kontakter den inden for to måneder efter at have modtaget ansøgningen den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

Når Kommissionen har alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen, underretter den inden for en måned medlemsstaten herom og videresender ansøgningen til de andre medlemsstater.

3. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i stk. 2, fjerde afsnit, beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Under alle omstændigheder træffes den beslutning, der henvises i første afsnit, senest 18 måneder, efter at Kommissionen har modtaget ansøgningen.

Artikel 18

Pengeoverførsler til nonprofitorganisationer i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne kan fritage betalingsformidlere på eget territorium fra forpligtelserne i artikel 5, for så vidt angår pengeoverførsler til nonprofitorganisationer, der driver virksomhed til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller foreningsmæssige formål, såfremt disse organisationer er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller tilsyn ved en offentlig myndighed eller ved et selvregulerende organ anerkendt i national lov, og såfremt hver enkelt af disse pengeoverførsler ikke overstiger 150 EUR og udelukkende foretages inden for denne medlemsstats område.

2. Medlemsstater, der anvender denne artikel, meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har vedtaget med henblik på at anvende den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, herunder en liste over de organisationer, der er omfattet af fritagelsen, navnene på de fysiske personer, der har den endelige kontrol med organisationerne, og en anvisning om, hvordan listen ajourføres. Disse oplysninger stilles ligeledes til rådighed for de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

3. Den pågældende medlemsstat sender en ajourført liste over organisationer, der er omfattet af fritagelsen, til de betalingsformidlere, som opererer i medlemsstaten.

Artikel 19

Revisionsklausul

1. Kommissionen forelægger senest den 28. december 2011 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en fuldstændig økonomisk og juridisk vurdering af anvendelsen af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring eller ophævelse heraf.

2. Rapporten indeholder navnlig en vurdering af:

a) anvendelsen af artikel 3, hvad angår yderligere erfaringer vedrørende et eventuelt misbrug af elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2000/46/EF og andre nye betalingsmidler i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Hvis der er risiko for et sådant misbrug, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning

b) anvendelsen af artikel 13, hvad angår de tekniske begrænsninger, som kan umuliggøre, at samtlige oplysninger om betalere overføres til modtagers betalingsformidler. Hvis det er muligt at overvinde sådanne tekniske begrænsninger i lyset af nye landvindinger på betalingsområdet og under hensyntagen til de tilhørende omkostninger for betalingsformidlerne, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, dog ikke før den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. november 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. Borrell Fontelles

På Rådets vegne

Formand

P. Lehtomäki

[1] EUT C 336 af 31.12.2005, s. 109.

[2] Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.11.2006.

[3] EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 af 3.10.2006, s. 11).

[4] EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 af 12.10.2006, s. 12).

[5] EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

[6] EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

[7] EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

[8] EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.

[9] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).